

International Science Group

ISG-KONF.COM

XXX

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE "INTERACTION OF SOCIETY AND
SCIENCE: PROBLEMS AND PROSPECTS"**

London, England

June 15-18, 2021

ISBN 978-1-63848-652-7

DOI 10.46299/ISG.2021.I.XXX

INTERACTION OF SOCIETY AND SCIENCE: PROBLEMS AND PROSPECTS

Abstracts of XXX International Scientific and Practical Conference

London, England
June 15 – 18, 2021

ВПЛИВ КУЛЬТУРИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЕКОНОМІЧНУ ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ ОРГАНІЗАЦІЇ

Гречаник Олена

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри наукових основ управління
Харківський національний педагогічний
університет імені Г. С. Сковороди,
м. Харків, Україна

Успіх управління будь-якою організацією безпосередньо залежить від уміння її керівників використовувати людський капітал, кадрові ресурси [1]. Тому науковці звертаються до поняття культури управлінської діяльності як якісної характеристики особистості та її діяльності. Чимало авторів цілком закономірно стверджують, що «... культура є універсальним способом діяльності людини», тому впливає логічний висновок про те, що високий рівень культури – одне з найважливіших умов ефективності жодних зусиль у різних сферах життя суспільства [2].

У сучасній науковій літературі представлені різні визначення культури, її типології, структури. Однак практично всі вони виділяють дві сторони культури: зовнішню, під якою розуміють предметні результати діяльності людей (споруди, машини, обладнання, твори мистецтва, норми моралі та права тощо), і внутрішню, що об'єднує суб'єктивні людські сили та здібності (знання, навички, уміння) і тим самим відображає змістовну сторону особистості. Саме внутрішня сторона культури, реалізуючись у діяльності людини, характеризує особливості цієї діяльності в конкретних сферах суспільного життя: наукової, політичної, освітньої, управлінської – у тому числі [2].

Культура управлінської діяльності в широкому розумінні являє собою сукупність історично сформованих, стійких, тих, що передаються з покоління в покоління й безперервно розвиваються, спеціальних (управлінських) знань, навичок і вмінь, необхідних для виконання професійних трудових функцій певною групою людей, а саме – керівниками. Особливість культури управлінської діяльності полягає в тому, щоб володіти як мінімум двома спеціальностями – предметною та управлінською [3].

Культура управлінської діяльності, з одного боку, зумовлена особливостями національної, професійної й організаційної культури конкретної організації, з іншого боку – особливостями діяльності самого керівника. Вона є проявом внутрішньої сторони культури конкретного керівника на відміну від вище перерахованих видів культур, які представляють її зовнішню сторону.

Культура управлінської діяльності тісно взаємопов'язана з іншими видами загальної культури діяльності керівника: правовою, психолого-педагогічною, науково-дослідною, інформаційною, маркетинговою, економічною. У нашому

дослідженні докладніше розглянемо зв'язок культури управлінської діяльності керівника з культурою економічної діяльності.

Ми поділяємо думку вчених, які розуміють під культурою економічної діяльності якісну характеристику ступеня розвитку економічних знань, навичок та вмінь [4]. Економічна діяльність неможлива без управління, тому між економічною й управлінською діяльністю існує безліч точок дотику. Відзначимо, що будь-якому керівникові, незалежно від сфери народного господарювання, у якій діє очолювана ним організація, необхідно мати глибокі економічні знання, розвинені економічні вміння й навички, тобто володіти досить високим рівнем розвитку культури економічної діяльності.

Високий рівень культури економічної діяльності дозволяє керівнику організації визначати шляхи підвищення її соціально-економічної ефективності, економічно обґрунтовувати основні напрями модернізації управління нею відповідно до умов, що змінюються, виявляти виникаючі або вже наявні в ній конкретні соціально-економічні проблеми, визначати й економічно обґрунтовувати шляхи їх розв'язання [5]. Наочним прикладом тісного взаємозв'язку культури управлінської діяльності й культури економічної діяльності є антикризове управління. Так, керівник із високим рівнем управлінської культури в разі кризового стану організації не буде використовувати «захисну» тактику: різке скорочення всіх видів витрат, закриття й розпродаж виробничих потужностей, скорочення персоналу тощо. Навпаки, він почне вживати заходів, спрямованих на впровадження нових технологій, пошук ринків, підвищення або зниження ціни, реалізацію прогресивної стратегічної концепції маркетингу.

Досліджуючи вплив рівня сформованості культури управлінської діяльності її керівника на ефективність роботи організації, необхідно підкреслити, що рівень сформованості культури управлінської діяльності:

- сприяє скороченню управлінського апарату, що дозволяє знизити витрати на його утримання й тим самим підвищити ефективність функціонування організації;

- сприяє встановленню системи ефективної комунікації, що уможлиблює скорочення обсягу обмінюваної інформації, зменшує тимчасові й матеріальні витрати, необхідні для збирання й оброблення управлінської інформації, оптимізує роботу керівників і співробітників організації з інформацією [6];

- істотно впливає на економію часу, необхідного для прийняття ефективних управлінських рішень;

- слугує фактором, який сприяє згуртуванню співробітників, допомагаючи виробляти спільні цінності, цілі й види діяльності, оптимізації соціально-психологічного клімату колективу;

- регламентує діяльність співробітників, сприяє розвитку їх уміння діяти в нестандартних ситуаціях, робити правильний вибір у суперечливих ситуаціях;

- дозволяє ефективно використовувати ресурси організації – кадрові, інформаційні, матеріально-технічні;

– сприяє впровадженню економічних методів управління, які, у свою чергу, дозволяють досягти високих економічних показників, знижуючи собівартість продукції та витрати праці.

Таким чином, рівень сформованості культури управлінської діяльності активно впливає на економічну ефективність суб'єкта господарської діяльності. Процес формування й розвитку культури управлінської діяльності доцільно здійснювати за трьома основними напрямками: початкова підготовка, спеціальна (базова професійна) підготовка і безперервне (додаткове) підвищення кваліфікації.

Список літератури

1. Grygorash V., Grechanyk O. Forming acmeological competence of potential education managers. *Theory and Practice of Future Teacher's Training for Work in New Ukrainian School: monograph* / Edit. I. F. Prokopenko, I. M. Trubavina. Prague, 2020. P. 102–112.

2. Нижник Н., Пашко Л. Управлінська культура: теоретичне поняття чи управлінська поведінка? *Політичний менеджмент*. 2005. № 5. С. 103–113. URL: https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/nyzhnyk_upravlinska.pdf (дата звертання: 07.05.2021).

3. Святоха В. А. Вплив управлінської культури керівника вищого навчального закладу на ефективність менеджменту. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*. 2013. № 3 (32). С. 237–242.

4. Ярославський А. О. Економічна ефективність діяльності підприємства: теоретичний аспект. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Сер. : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2018. Вип. 20. Ч. 3. С. 174–177.

5. Пасека Д.В., Гринько Т.В. Фактори підвищення ефективності діяльності підприємства. URL: http://confcontact.com/2014_04_25_ekonomika_i_menedgment/tom4/48_Paseka.htm.

6. Tomashevskaya A., Popova O., Tkachov S., Tkachova N., Grechanyk O., Grygorash V. The application of distance technology in student education. *Journal of critical reviews*. 2020. Vol. 7. Issue 19. URL: <http://www.jcreview.com/?mno=106431> (дата звертання: 10.06.2021).